

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.21.382/2016/6. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Kiss András ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti lakos felperesnek – a dr. Hofszang Katalin ügyvéd által képviselt **alperes neve(címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen egyesületi határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2016. június 17. napján kelt 6.P.21.180/2016/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000,- (Tízezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az alperest a ...-i Törvényszék Pk. .../1996. számon tartja nyilván.

Az alperes 2011. június 16-án kelt alapszabályának 2. §-a szerint a szervezet célja a horgászok horgászérdekeinek képviselete, valamint kedvező horgászlehetőségek biztosítása, a horgászsport fejlesztése, népszerűsítése, a jogszabályok, a horgászrend és horgászerkölc szabályainak tiszteletben tartása és a természet szeretetére és védelmére való nevelés. A célok elérése érdekében – egyebek mellett – biztosítja, hogy a tagok a horgászatra vonatkozó jogszabályokat, előírásokat, a horgászrend szabályait betartsák. A 8. § (4) bekezdése értelmében az egyesület vezetősége kizárhatja azt a tagot, aki az egyesület érdekeit súlyosan sértő magatartást tanúsít. Ennek minősül az egyesületi horgászrend megsértése is. A vezetőség a kizárást tartalmazó határozatát írásban köteles közölni a kizárt taggal, aki pedig a kézbesítéstől számított 15 nap alatt fellebbezhet a közgyűléshez.

Az egyesület vezetősége 2015. november 18-án ülést tartott, melyen 4/2015.11.18. számú határozatával a felperest tagjai közül kizárta. Indokolása szerint a felperesi tag többszöri, ismétlődő jellegű jogsértő, a horgászatra előírt jogszabályokkal ellentétes, a civil szervezet alapszabályát és a horgászrend belső szabályzatát sértő magatartása folytán méltatlanná vált a tagsági jogok gyakorlására. Így 2009. május 17-én az általa fogott, méretkorlátozással védett halat a fogási naplóba nem jegyezte be, 2010. augusztus 26-án a halóri ellenőrzést végző taggal szemben durván és sértően lépett fel, 2014. április 20-án az általa hívott vendégfogász – akinek magatartásáért felelős volt – becsületet, emberi méltóságot sértő magatartást tanúsított az egyesület felügyelőbizottságának egyik tagjával szemben, valamint 2014. július 4-én az országos házirend szerint tilos módon, három bottal horgászva a horgászrendet súlyosan megsértette, horgászati szabályszegést valósítva meg. Ez utóbbi miatt 10.000,- forint halvédelmi bírsággal, horgászjegy bevonással, illetve meghatározott időre területi engedélye visszavonása fegyelmi büntetéssel sújtották. A határozat leszögezte, e cselekményei az egyesület társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolják, ami ellehetetleníti cél szerinti, szabályszerű működését.

Az egyesület 2016. január 20-án megtartott rendkívüli közgyűlésén – egyebek mellett – 5/2016.01.20. Kgy. számú határozatával a vezetőségi döntést hatályában fenntartotta, utalt annak helyes indokaira.

A felperes keresetében az egyesületi közgyűlés 5/2016.01.20. számú határozatának hatályon kívül helyezését kérte. Nem vitatta a határozat indokolásában felsorolt esetek megtörténtét, ugyanakkor hangsúlyozta, azokban az ügyekben vele szemben eljárás indult, így a sérelmezett egyesületi határozat a kétszeres szankcionálás tilalmába ütközik. Kiemelte továbbá, az alapszabály 8. § (4) bekezdése nem részletezi, melyek az egyesületet súlyosan sértő magatartások. Hozzátette, a fegyelmi szabályzat 6. pontja ismételt szabályszegésnek az első szabályszegéstől számított 2 éven belül megvalósított szabályszegést minősíti, ezért a perrel érintett nem minősülhet fegyelmi ügynek, hiszen a határozat 2009. és 2010. évi eseteken alapult. Kifogásolta, hogy az alperes soha nem hívta fel a figyelmét arra, hogy akár egyszeri, akár ismétlődő szabályszegések miatt milyen jogkövetkezmények alkalmazásának van helye, így a kizárásról sem tájékoztatta megfelelően.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Hangsúlyozta, a közgyűlési határozat megfelel az alapszabály és a jogszabály rendelkezéseinek. A fegyelmi szabályzat fegyelmi büntetésként kizárólag a területi engedély visszavonását ismeri és alkalmazza, a felperes mint tag kizárására azonban nem fegyelmi eljárás keretében került sor. Azt, hogy mi minősül az egyesület érdekeit súlyosan sértő magatartásnak, a létesítő okirat az egyesületi szervek mérlegelésére bízta, de külön nevesíti az egyesületi horgászrend megsértését. Véleménye szerint a kizárást kimondó határozat csak akkor minősülhet jogsértőnek, ha nem rögzíti annak indokát és a mérlegelés szempontjait. A sérelmezett vezetőségi határozat viszont a tartalmi kritériumoknak megfelel, részletes indokolást tartalmaz és a többszörös szankcionálás tilalmába sem ütközik.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Az 1989. évi II. tv. 10. § (1) bekezdését alkalmazva vizsgálta a határozatban részletesen felsorolt, egyesületi célokat veszélyeztető magatartások súlyosságát. Megállapította, hogy a felperes hosszabb időn át ismétlődően tanúsított olyan viselkedést, amely az alperesi egyesületi tevékenység céljával, tartalmával ellentétes, ezért alkalmazható volt a létesítő okirat 8. § (4) bekezdése szerinti szankció. Hangsúlyozta, az alapszabály külön is nevesíti a horgászrend megsértését, aminek megvalósulását a felperes maga sem tette vitássá. Mindebből azt a következtetést vonta le, hogy a közgyűlési határozat sem formai, sem tartalmi okból nem jogszabálysértő és az alapszabály rendelkezéseibe sem ütközik. A felperesi érveléssel kapcsolatban hozzátette, az alapszabály 8. § (4) bekezdése részletesebb kifejtést nem igényel, ez nem elvárás, már csak azért sem, mert számtalan olyan magatartás létezik, mely az adott egyesület céljainak megvalósítását akadályozza vagy veszélyezteti. Jelen esetben a felperes horgászati tevékenysége során olyan, a horgászat szabályait sértő, huzamosabb időn át tanúsított szabályszegéseket követett el, melyek összességükben súlyos érdeksérelmet okoznak a felperes oldalán. Ennélfogva nem találta alaposnak a felperes azon érvelését, hogy kizárása többszörös szankcionálást jelentene. Egyetértett az alperessel abban is, hogy ennek értékelése a közgyűlés mérlegelési, döntési jogkörébe tartozó kérdés.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést elsősorban annak hatályon kívül helyezése, másodsorban megváltoztatása és a keresetnek megfelelő döntés meghozatala érdekében. Továbbra is sérelmezte, hogy a létesítő okirat nem határozza meg az egyesületet súlyosan sértő magatartásokat. Utalt arra is, hogy az alapszabálynak hiányosak a kizárási eljárás részletes szabályairól, a tisztességes eljárásról szóló rendelkezései, így a határozat alapját képező létesítő okirat is jogszabálysértő. Változtatlanul fenntartotta azon érvelését, hogy a sérelmezett határozat a többszörös szankcionálás tilalmába ütközik.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai szerinti helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **alaptalan**.

Az ítéletábra mindenekelőtt leszögezi, a sérelmezett közgyűlési határozat meghozatalának időpontjára tekintettel a jogvita elbírálására az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. tv. (Ectv.), valamint – a 2013. évi V. törvényhez való hozzáigazítás hiányában – az 1959. évi IV. tv. (rPtk.) rendelkezései az irányadók. És bár az elsőfokú bíróság ítéletét más jogszabályra alapította, az ítéletábra az 1/2014. (VI.30.) PK vélemény alkalmazásával az ügyben érdemben döntött.

A rPtk. 62. § (6) bekezdése szerint az egyesület szervei által hozott jog- vagy alapszabálysértő határozat megsemmisítése iránt bármely tag a tudomásra jutástól számított 30 napos jogvesztő határidőben pert indíthat.

Az Ectv. kimondja, a civil szervezet működése felett az ügyesség törvényességi ellenőrzést gyakorol.

Alaptalan volt a felperes alapszabály jogszabályba ütköző rendelkezéseire való hivatkozása. A kifogásolt létesítő okirat 2011. június 16-án kelt, az azt módosító határozatokat sem a felperes, sem az ügyész bírósági úton nem támadta meg, ennél fogva utólag vitatni a létesítő okirat egyes pontjait nem lehet.

A felperes lényegesnek tartotta, hogy a fegyelmi szabályzat 6. pontja ismételt szabályszegésnek az elsőttől számított 2 éven belül megvalósított újabb szabályszegést minősíti, ezért – álláspontja szerint – a vele szemben folytatott eljárás nem minősül olyan fegyelmi ügynek, melynek tárgyában vezetőségi határozat hozható, hiszen annak indokolása jóval korábbi eseteken alapult.

Mivel a felperes által is ismert és elfogadott alapszabály lehetőséget biztosít a vezetőség számára a taggal szemben kizárási határozat meghozatalára az ott írt feltételek fennállása esetén, irreleváns a fegyelmi szabályzat – egyéb okon alapuló – fegyelmi eljárás lefolytatására irányadó rendelkezése. A vezetőségi és a közgyűlési határozat nem fegyelmi eljárás eredményeként született, hanem az alapszabályban deklarált, a tagnak az egyesület érdekeit súlyosan sértő magatartását szankcionálta. Ennek megfelelően a per tárgya a közgyűlés határozatának alapszabályba vagy jogszabályba ütközésének vizsgálata (rPtk. 62. § (6) bekezdés), ebből a szempontból kellett tehát értékelni annak tartalmát. A határozat indokolásában foglalt, kizárás alapját képező tagi magatartások tényét a felperes nem vitatta. Kétségtelen, ezekkel összefüggésben az alperes vele szemben szankciót alkalmazott. Mivel azonban a tagkizáráshoz nem fegyelmi eljárás vezetett, a kétszeres szankcionálás sem merült fel. Lényeges, hogy a per alapját képező magatartásokat a határozat összességükben, folyamatában értékelte, a horgászat szabályait sértő, folyamatos, a horgászrendbe ütköző szabályszegések pedig az egyesület célját és érdekeit súlyosan sértik azok tételes alapszabályai felsorolása nélkül is. Megjegyzi az ítéletábra, önmagában a létesítő okirat erre vonatkozó, általános normaként alkalmazott elve nem kifogásolható, azt korábban a felperes maga sem tartotta hiányosnak vagy félreérthetőnek.

Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a felperes 2005. óta tagja az alperesi egyesületnek, állítása szerint annak tevékenységében aktívan részt vesz, ami feltételezi azt is, hogy a szervezet létesítő okiratának tartalmával, az egyesület működésével, az aktív horgásztevékenységre vonatkozó szabályokkal, előírásokkal tisztában van és volt. Számolnia kellett ezért azzal, hogy – nem vitatott – szabályszegései a szervezeten belül szankciót vonhatnak maguk után, így a horgásztevékenységre irányadó horgászrend előírásainak megsértése miatt akár ki is zárhatják.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú eljárásban felmerült, jogi képviselőével összefüggő költségének viselésére, melynek mértékét az ítélőtábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, valamint (5) és (6) bekezdései alapján a kifejtett munkával arányosan, mérlegeléssel állapította meg.

Szeged, 2017. év március 24.

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.	Bálint Attila s.k.	Dobler László s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró	táblabíró	táblabíró